ett driftställe etablerat i tredjeland, inverkar på etableringsfriheten i den mening som avses i artiklarna 43 EG–48 EG. Dessa bestämmelser kan inte åberopas med avseende på ett sådant driftställe etablerat i tredjeland.

Domstolens beslut (tredje avdelningen) av den 8 november 2007 — Fratelli Martini och Cargill

(mål C-421/06)

"Artikel 104.3 första stycket i rättegångsreglerna — Dom från domstolen med ogiltigförklaring av en gemenskapsbestämmelse — Institutionernas skyldigheter — Djurhälsoskydd — Foderblandningar — Angivelse, på etiketten, i viktprocent vilka råvaror som ingår i fodret, med en tolerans på ± 15 procent av den uppgivna vikten — Förbud mot att vilseleda konsumenten"

1. *Begäran om förhandsavgörande — Svaret kan klart utläsas av rättspraxis — Tillämpning av artikel 104.3 i rättegångsreglerna (Domstolens rättegångsregler, artikel 104.3) (se punkt 20)*

2. *Skydd för folkhälsan — Foderblandningar — Direktiv 2002/2 (Europaparlamentets och rådets förordning nr 178/2002, artiklarna 8 och 16; Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/2, artikel 1.4) (se punkt 45 samt punkt 1 i avgörandet)*

3. *Skydd för folkhälsan — Foderblandningar — Direktiv 2002/2 (Artiklarna 233 EG och 234 EG; Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/2, artikel 1.1 b) (se punkt 63 samt punkt 2 i avgörandet)*

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Consiglio di Stato — Effekterna av domstolens dom i de förenade målen C-453/03, C-11/04, C-12/04 och C-194/04, ABNA m.fl., där Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/2/EG av den 28 januari 2002 om ändring av rådets direktiv 79/373/EEG om avyttring av foderblandningar och om upphävande av kommissionens direktiv 91/357/EEG (EGT L 63, s. 23) — Institutionernas skyldighet att anta en ny rättsakt.

Avgörande

1) Artikel 1.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/2/EG av den 28 januari 2002 om ändring av rådets direktiv 79/373/EEG om avyttring av foderblandningar och om upphävande av kommissionens direktiv 91/357/EEG – där det föreskrivs att de råvaror som ingår i en foderblandning skall räknas upp på etiketten, i viktprocent med en tolerans på ± 15 procent av den uppgivna vikten – skall tolkas så att den inte strider mot artiklarna 8 och 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet, som bland annat syftar till att förhindra att märkningen och presentationen av foder inte vilseleder konsumenterna.

2) Eftersom artikel 1.1 b i direktiv 2002/2 medförde en fristående skyldighet utan koppling till de skyldigheter som föreskrivs i de andra bestämmelserna i detta direktiv, har domstolens ogiltigförklaring av nämnda bestämmelse i sin

dom av den 6 december 2005 i de förenade målen C-453/03, C-11/04, C-12/04 och C-194/04, ABNA m.fl., inte lett till någon rättslig lucka eller inkonsekvens som kräver att gemenskapsinstitutionerna ändrar direktiv 2002/2 i sak.

I alla händelser framgår ogiltigheten av en gemenskapsbestämmelse direkt av den dom från domstolen där denna fastställs, och det ankommer på såväl förvaltningsmyndigheterna som domstolarna i medlemsstaterna att följa ett sådant avgörande inom ramen för sin nationella rättsordning.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 8 november 2007 — kommissionen mot Belgien

(mål C-3/07)

"Fördragsbrott — Direktiv 2003/110/EG — Bistånd vid transitering — Återsändande med flyg — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen"

1. *Talan om fördragsbrott — Föremål för talan — Införlivande av ett direktiv utan lagstiftning räcker inte (Artikel 226 EG; rådets direktiv 2003/110, artikel 5.2) (se punkterna 6–7)*

2. *Institutionernas rättsakter — Direktiv – Medlemsstaternas verkställande (Artikel 249 tredje stycket EG) (se punkt 11)*

3. *Talan om fördragsbrott — Domstolens prövning av huruvida talan är välgrundad — Situation som skall beaktas — Situationen vid utgången av den frist som har angivits i det motiverade yttrandet (Artikel 226 EG) (se punkt 13)*